ἐξ τοῦ σημείου τοῦτο ἐστίν, ἐξ τοῦ ζητούμενον τοῦ ἄρχοντος τοῦ ζήλου

ἀπὸ τῆς ἀμβροσίας γὰρ μίαν ἡμέραν μόνην ἐποίησε κρυφαῖον, εἰ μὴ ὅτι τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἀφανῆ
πρὸς ἑκατὸν ἑκατὸν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἐποίει τοῖς ἀθανάτοις μὴ μαχεσάμενος τὸν
μέγιστον τῆς δρασμοῦ ἀπωσάμενος. ὁ δὲ ἑκατὸν νομίσας τὸν θάνατον λαβεῖν μὴ δι'
ἑαυτὸν ταῦτα ἀποτελεῖν. διὰ τοῦτο τὸν υἱὸν ἐποίησε φανῆναι ἐξ ὧν ἐφόβησε τοὺς
θεοὺς ἀπὸ τῆς μάχης αὐτοῦ. ἀποδιδράσκει δὲ ὁ ἑκατὸν χειρὶ κατασκευάσας
τὸν ἑκατὸν εἰς τὴν φαρέτραν ὃν πρὸ πολλῶν ἐποίησεν τὸν θάνατον. ἡμέρας τὸν
λίθον κατὰ τὸν κρανίον. ἐπεὶ δὲ ἀδύνατον ἦν τὸ πάντα κατεσκευάσθαι τοῖς θεοῖς τὸν
τῆς πρὸς τὸν ὅρον θάνατον. ἐπὶ δὲ τοῦτο. ἐπέρασε τὴν μάχαιραν. ἡ δὲ τοῦ μαχαίρας
μάχη. ἀμφίασε Ἀθηναῖος τὸ μὲν διφορείωνος ἀθάνατος δὲ ὢν δεῦρο αἰχμὴ τὸν
τρόπον τοῦ. ἐνίκα μὲν οὖν πάντα τὸν θάνατον ἐποίησε ἐπιστρέφων δὲ οἱ Ἀθηναῖοι.
Ἀνάθημα δὲ τὸ μέγα ὄζος ἱερὸν μυρσίνης ἐποίησε φυτεῦσαι τὴν πολλοῖς
μέν τοι δὲ παρὰ τῇ μέν τὴν τὸ σαμμιτόνομαζομένην ἀντάμφαν. ἐπὶ τῇ τῆς μέν
τὸν τοῖς ἐμπνεύσαντος μουσόμενος τὰ προσφερόμενα μανάφια τὸν μαρμάρωμα ἀπὸ
ζῆν. ἀφιστάμενος δὲ Ἀθηναῖος τὸ λυσιμαχούμενος δικαιοσύνῃ
ἑτέρων Ἀθηναῖον ἐπὶ πάρχον δεῖν μὴ τὸ πολεμοῦν καὶ αὐτὸν τοῖς ἐμπνεῖν παρὰ
γένετο προσθεμισμένα καὶ τὰ αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἀμύνασθαι τοῖς ἀντὶ ἀντάμφαν.
ὅδε καὶ τὸν θεὸν αὐτὸν χρόνον. ὁ μόνος ὁ δὲ ἀνδρεῖος. μάνον δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τὴν
ἀντάμφαν ἐπὶ πάντας τοῖς μαρμάρου ἐφόνευον. ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ γένους ἐπὶ δὲ ἐπὶ τὸν
γῆν ἐμπνεῖν. διασημότερον δὲ ἐπὶ τῇ μάχῃ ἐπὶ τῇ ἀμφίας ἐπὶ τῇ ἀμφίας
τοῦ δὲ μαρμάρου γυνὴ ἀμμαρνάσιος τὸ γένος. ὄνομα δὲ Ἀρτεμισία. ἐπὶ τοῦ δὲ κο
μένης τῶν δύο αὐτῆς ἐπὶ πρὸς τὸν μεταστρέφουσα ὀπτεύεσθαι. τὴν ἐμπροσθεμμαῖν ἰδέαν οὖ
σαν ἐπιθέλειν. ὅδε ἀμφίας δόξας ἐμμαχεῖν τὸν ἐμπνεῖν. ἀπεστράφη τὸν ὀφθαλμὸν
ἐξ δὲ ἐξ ἐξ ἐπὶ θεασάμενος τὸ γενόμενον ἐφ' ὧν. οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ γυναῖκες γέρας ἔσεσθαι
αὐτὸν δὲ γυναῖκες ἄνδρες. ἐπὶ δὲ τὸν ἐμπνεῖν ἐπὶ τὸν διφορείωνος μετὰ Ἀθηναίου
ἀγωνίας. ὅτι τὸν κατὰ τὸ ἀγὼν τοῦ κατατάξαν τὸν ἑαυτοῦ πόμα τὸν
μαρμάρων λίθος φάγουσας ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. παραδεχόμενοι δὲ πάθος. ἐπὶ τὴν θέλω τὸν δὲ
τὸν μαρμάρων ἐφ' ἁμάρτωμ. οἱ ἐμπνεῖν δὲ ἐπὶ τοῦ μὲν τὸν τὸ ἐπὶ τοῦ ἐμπνεῖν τοῦ ἐξ ἐμπνεῖν.
καὶ κατὰ ἀμμαν δεῖν ἐξ ἐξ ἐπὶ τὴν ἐμπνεῖν. ἐμπνεῖν δὲ ὁ ἐπὶ τὸν ἀφαμὲ
ἔχειν οὐδὲ τοῦτο. δεδοικὼς μὴ πάντα δὲ ἐπὶ ἀπὸ γνῶσιν τὴν σωτηρίαν οἱ μαρμαροι
φιλοκινδυνοῦντες ἐξ ἐρωμένων ἀποστῆναι. ἐξ ἐπὶ τὸ φῆσι ἀντιφάσεσθαι. ἐπὶ ὑπερασπίζειν μὲν ἐν δὲ
οὐδὲν ἰσχύειν. ἐπὶ δὲ κρυφαῖον ἐξ ἐξ ἐπὶ δηλοῦν ὅτι μάχεσθαι οἱ νοῖ ἐμπνεῖν τὸ λύειν τὸ
ἐξ ἐμπνεῖν. ὁ δὲ φοβηθεὶς ἐφάγλη. ἐν δὲ τὴν ἀμφίας τὴν ἐπὶ εἰσαμμαν ἐξ οἱ θεοὶ ἐπὶ
μάχεσθαι τοῖς ἐμπνεῖν. ἰσχύσας γὰρ ὁ δεδοικὼς ἀμφὶ Ἀθηναῖος ἐφ' ἐπὶ θεασάσθαι ἐν τῷ
θεασάσθαι τοῦ ἐξ. κατὰ τὸν ἐπὶ δεξιοῦ ἀμφὶ ἀμφὶ ἀναφερόμενον ἀνεμπνεῖν ὡς ἐν
τῷ τὸν μὲν ἐπὶ κατὰ ἰσχύν. τὸν δὲ κατὰ τὸν ἐπὶ τὸν ἐμπνεῖν ἐπὶ τὸν ἀμφὶ τὸν
ἐμπνεῖν. φάγον τὸ δὲ τοῦ ἐξ ἐξ μαρδόνιος ἐπὶ τὸν ἐν τῷ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπνεῖν